

Wandeling door Montauroux

Montauroux, dorp op een heuvel
waar het gekoer van duiven
vanuit de hoge platanen op het plein
tegen oude gevels kaatst.
De geur van koffie op het terras
en zongebruinde schouders
onopgemerkt door de man
die op een muurtje
met gebogen hoofd zijn krant leest.

Een luik dat schurend open gaat
en waarachter de vitrage
nog even recht geschoven wordt.
De vlammend rode geraniums
verontschuldigen zich
voor de gebarsten, stenen vensterbank.
Op de rand van de fonteintjes
ligt een grijs gestreepte kat
met dichtgeknepen ogen
te genieten van de warme zon.
De zilveren waterstraal
spat diamantjes op het mos tussen de stenen

Bij de kapel een brokkelige muur
waarachter nog enkele vergeten graven
uitkijken over het stille dal
en de blauwe bergen in de verte.
Een oude rozenstruik
zoekt steun bij een roestig hek.
De laatste roos al bijna uitgebloeid
maar nog 2 knoppen
geheven naar de blauwe lucht.

En als het avond wordt
dragen grijze dames hun tuinstoelen
naar het plein om de dag te bespreken.
De lantaarns verlichten de eeuwenoude straten.
Gelach, muziek, gekletter van bestek
klinkt vanuit een open raam.
En de lichtjes van Callian,
aan de overkant van het dal
knipogen geruststellend naar Montauroux.

Carrie